

Oponentský posudek na diplomovou práci Šimona Šmída s názvem „Nepolitická politika. Osudy pojmu i praxe v českých zemích (od K.H.B. a T.G.M., přes Václava Havla až do současnosti)“

Předloženou práci jsem si přečetl se zájmem. Je psaná čtivým, srozumitelným jazykem a z textu je zřetelné, že si autor své téma dobře rozmyslel a rozvrhnul. Zvolil téma nepolitické politiky a po jeho vymezení sleduje způsob, jakým s ním pracovaly tři hlavní postavy „dějin nepolitické politiky“ u nás, tj. K. H. Borovský, T. G. Masaryk a V. Havel. Jejich přístup přitom nejen představuje, ale i navzájem porovnává, aby nakonec dospěl k tomu, co mají jejich pojetí společné.

Při své analýze si počíná velmi citlivě, a i když se nevyhýbá ani kritickým vyjádřením, dělá tak kultivovaně a s rozmyslem. Práce obsahuje řadu vlastních úvah a nepochybně dokládá autorovu schopnost kritické práce se zdroji a myšlenkami jiných autorů.

Práce vybízí k řadě zamyšlení, z nichž některé formuluji níže coby podněty k obhajobě, ke které předloženou práci určitě doporučuji. Největší slabinu posuzované práce spatřuji v téměř úplné absenci zahraničních zdrojů. Znamená to, že o tématu nepolitické politiky zahraniční autoři nepojednávají, že se jedná o český fenomén? Nebo je nepolitická politika používána za našimi hranicemi v jiném smyslu slova? I toto by bylo dobré u obhajoby vyjasnit.

K obhajobě doporučuji následující otázky:

1. Když mluvíte o občanské společnosti, máte tendenci ji pojímat jednoznačně pozitivně. Patří do ní podle vás i nacionalistické spolky či sdružení vybízející k omezení práv muslimů v České republice?
2. Proč se politickým zařazením liberálové, jako např. Václav Klaus, tolik vymezují proti občanské společnosti, když by ji dle svého deklarovaného politického názoru měli spíš podporovat?
3. Kdo v současnosti u nás praktikuje nepolitickou politiku?

Práci celkově hodnotím jako velmi kvalitní. Na základě dobré obhajoby jistě bude možné ji hodnotit i jako výbornou.

V Praze dne 26. října 2017

JUDr. Mgr. Michal Urban, Ph.D.